

Miseruha hátoldala - török bársony padlótakaróból szabva

Textil- és viseletgyűjtemény

Leltári szám:	8397
Készítés ideje:	16. SZÁZAD 16. SZÁZAD VÉGE
Készítés helye:	Törökország (Oszmán Birodalom); Bursza (Brussza); Magyarország
Anyag:	atlasz alapú bársony (csatma)
Technika:	fémfonallal átszőtt
Méreték:	hosszúság: 96 cm szélesség: 64,5 cm

A miseruha szövete oszmán-török, szabása Magyarországon készült a 16. század végén.

A miseruha hátlapjának bársony szövetét vörös alapon soronként eltolt elrendezésű, ezüstfonallal szőtt, nagyméretű, csipkés szélű medalionok díszítik, bennük kisebb körbe foglalt, legyező formájú szegfűvel, körülötte felhőszalag motívummal. A kerek medalionokat lent és fent „három golyó”, ún. *csintamáni* motívum egészíti ki mandorlává.

A miseruha alsó és felső szélét a bársonyba szőtt ezüst csík zárja le, melynek alapján feltételezhető, hogy a kazulát egy ún. *csatma*-takaróból szabták. Az eredetileg alacsony dobogóra készült *csatma*-takarók jellemzője, hogy ismétlődő díszíténnyel kitöltött tükrüket keskeny csík választja el a keretsávtól.

Irodalom

- Born Robert, Dziwulski Michał, Messling Guido: *The Sultan's World : The Ottoman Orient in Renaissance Art*. Hatje Cantz Verlag, Ostfildern, 2015. - Nr.137.
- Szerk.: Mikó Árpád, Verő Mária: *Mátyás király öröksége. Késő reneszánsz művészet Magyarországon (16-17. század)*. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, 2008. - Nr. IV.12 (Pásztor Emese)
- Szerk.: Gerelyes Ibolya: *Nagy Szulejmán és kora*. Magyar Nemzeti Múzeum, Budapest, 1994. - Nr. 100. (Pásztor Emese)
- Szerk.: Voit Pál, Csernyánszky Mária: *Az Iparművészeti Múzeum mesterművei. 1896-1946*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1946. - p. 5.

